خبر

نشست مطبوعاتی تند و تیز سرمربی کره

پائولو بنتو: ۳ امتیاز بازی در تهران را می‌خواهیم

پائولو بنتو سرمربی تیم ملی فوتبال کره جنوبی اعلام کرد که هدف او از دو بازی بعدی تیمش در مرحله مقدماتی جام جهانی، کسب شش امتیاز است و او نوید عملکرد هجومی بهتری را در دو بازی برابر سوریه و ایران در ماه اکتبر داد. دیدارهایی که به ترتیب قرار است در تاریخ های ۱۵ و ۲۰ مهر در سئول و تهران برگزار شود.

در نشست مطبوعاتی که صبح روز دوشنبه و به صورت آنلاین برگزار شد، بنتو نام ۲۷ بازیکن تیم ملی کره جنوبی را برای دو دیدار برابر سوریه و ایران اعلام کرد. تیم ملی فوتبال کره جنوبی در بازی ابتدایی برابر عراق به تساوی بدون گل رسید و مقابل لبنان با یک گل پیروز شد. بنتو در این خصوص گفت: در دو بازی برابر سوریه و ایران، قصد داریم روند هجومی و به دست آوردن موقعیت های فراوان برای کسب امتیاز بیشتر را توسعه دهیم. ما دو بازی پیاپی را با هدف کسب شش امتیاز انجام خواهیم داد. بنتو در بخشی از این کنفرانس از پاسخ به این سوال که تیم ملی ایران در دو بازی نخست از کره جنوبی بهتر کار کرده و برنامه او برای غلبه بر شاگردان اسکوچیچ چیست، طفره رفت. با این حال، او اعلام کرد هر چند وعده پیروزی بر ایران عواقبی دارد اما او به دنبال کسب ۳ امتیاز در تهران است.

در زیر گزیده ای از کنفرانس مطبوعاتی بنتو را مرور می کنیم:

– عدم گلزنی کافی در دو بازی قبلی؟

در دو بازی برابر عراق و لبنان، ما ۶ امتیاز را می خواستیم اما تنها ۴ امتیاز کسب کردیم. حالا دو بازی سخت دیگر پیش رو داریم. ما قصد داریم فرایند حمله و موقعیت های گلزنی را بیشتر از دو بازی گذشته و برای کسب امتیاز بیشتر توسعه دهیم. خط دفاع (که گلی دریافت نکرد) با همان تاکتیک قبلی بازی می کند.

– چرا ۴ دروازه بان از جمله سونگ بوم کئون را انتخاب کردید؟

یک مسابقه ما (برابر سوریه) در خانه و یک مسابقه (برابر ایران) خارج از خانه است. ما ۲۷ نفر را به اردو دعوت کردیم تا گزینه های بیشتری در اختیار داشته باشیم و آنها را برای تمرینات خاص یا انجام بازی متفاوت انتخاب کردیم. با انتخاب ۴ دروازه بان، خود را برای اتفاقاتی آماده کردم که ممکن است هنگام رفتن به ایران رخ دهد.

– غیبت لی کانگ این (بازیکن مایورکا) در فهرست تیم ملی؟

لی کانگ بازی های خوبی را در مایورکا انجام می دهد، اما در این مرحله انتخاب نشده است. بازیکنانی هستند که می توانند در پست های دیگری بازی کنند. این درست است که لی کانگ این مقابل رئال مادرید و اوساسونا عملکرد خوبی داشت. با این حال، سایر بازیکنان در همان پست نیز عملکرد خوبی از خود نشان دادند. برخی (از بین بازیکنان دعوت شده) در این مدت بازی های زیادی انجام ندادند، اما آنها (به جای لی کانگ این) انتخاب شدند زیرا می توانستند در پست های دیگری نیز بازی کنند.

– در دو بازی نخست، برخی از بازیکنان خارج از کشور شرایط خوبی نداشتند. چگونه می خواهید آن را مدیریت کنید؟

اول از همه، باید ببینیم بازیکنان لژیونر در چه وضعیتی قرار خواهند گرفت. مسابقات تیم های خارج از کشور از مدت ها پیش برنامه ریزی شده است، بنابراین نمی توانیم آنها را به تعویق بیندازیم. در همین راستا، ما قصد داریم آن را به گونه ای مدیریت کنیم که به نفع بازیکنان و تیم باشد. ما هدف مشخصی برای دستیابی داریم. ما قصد داریم همیشه بهترین بازیکنان را در بهترین شرایط برای رقابت مدیریت کنیم.

– پایک سونگ هو با چه اهدافی انتخاب شده است؟

پایک سونگ هو بازیکنی است که قبلا با ما بوده است. در ابتدای لیگ کره جنوبی مشکلاتی وجود داشت، اما اکنون او عملکرد خوبی را از خود نشان می دهد. من او را به عنوان بازیکنی انتخاب کردم که می تواند در بیش از یک پست بازی کند.

– شما در دیدارهای اولیه نسبت به ایران عملکرد ضعیف تری داشتید. چگونه می خواهید بر این تیم غلبه کنید؟

در حال حاضر ما قصد داریم تمرکز خود را روی اولین بازی مقابل سوریه بگذاریم و سپس به سراغ ایران می رویم.

– چه هدفی را می خواهید در دو مسابقه متوالی دنبال کنید؟

پاسخ به این سوال آسان است هر چند می تواند مشکلات و عواقبی را به وجود بیاورد اما هدف ما کسب ۶ امتیاز برابر سوریه و ایران است.

– در دو بازی نخست، از میان پنج مدافع میانی فقط از کیم مین جائه و کیم یانگ گوون استفاده شد.

هنگام انتخاب بازیکنان، تعادل خطوط دفاعی، میانی و هجومی را در نظر بگیرید. انتخاب مهاجم به جای یک مدافع میانی درست نیست. باید همه ترازها را در نظر گرفت. دلیل رقابت کیم مین جائه و کیم یانگ گوون این است که آنها قبلاً در دیدارهای زیادی با یکدیگر بازی کرده اند.

– آیا مطمئن هستید که کیفیت تیم ملی تقویت شده و می تواند در مرحله مقدماتی و اصلی جام جهانی بدرخشد؟

در مورد مرحله اصلی جام جهانی قطر باید بعدا صحبت کنیم. ما به سبک خود ایمان داریم. اگر به تیمم باور نداشتم، اینجا نبودم.

– در ماه سپتامبر، نگرانی هایی وجود داشت مبنی بر اینکه مشکلی در مدیریت تیم وجود دارد زیرا در اردوی پیش از مسابقات آسیب دیدگی هایی برای بازیکنان رخ داد.

ممکن است چیزی که از بیرون دیده می شود با چیزی که از درون تیم دیده می شود متفاوت باشد. بهتر است هنگام صحبت کردن، کمی بیشتر فکر کنید. برخی از افراد به دلیل این حرفها دچار مشکل خواهند شد. من فکر می کنم ما باید این را در نظر بگیریم و جلو برویم.

جنگ بزرگ بعدی فوتبال؛

آیا جام جهانی هر دو سال یک بار برگزار خواهد شد؟

اتفاقات زیادی در طول دو سال رخ می‌دهد. بوریس جانسون در طول همین مدت نخست وزیر شده، لویس و کلارک همین قدر زمان نیاز داشتند تا کشف کنند که چه چیزی در غرب می‌سی‌سی‌پی است و میانگین طول عمر صاریخ بومی آمریکای شمالی نیز همین مدت است (توضیح مترجم: صاریخ یا ساریگ به گروهی از کیسه‌داران گفته می‌شود که انواع مختلف آن‌ها جثه‌هایی به اندازه موش تا گربه دارند و در قاره آمریکا، به ویژه جنگل‌های آمریکای جنوبی یافت می‌شوند).

اما چرخه برگزاری جام جهانی با مسابقات انتخابی در هر قاره و تورنمت نهایی ۴۸ تیمی؟ این سوالی است که خیلی زود از آخرین ایده دیوانه‌وار جانی اینفانتینو، رییس فیفا، به جنگ بزرگ بعدی فیفا تبدیل شد.

در یک سوی میدان، اعضای فیفا مانند آرسن ونگر، مدیر توسعه جهانی این سازمان، قرار دارند و فدراسیون‌های فوتبال ملی از عربستان سعودی تا آفریقای جنوبی و گروه ۸۰ نفره قدری از مربیان و بازیکنان سابق شامل آورام گرانت، جی‌جی اوکوچا و مایکل اوون در این سو دیده می‌شوند.

در سوی دیگر اروپاست: اعضای یوفا، باشگاه‌ها، لیگ‌ها، گروه‌های هواداری و اتحادیه بازیکنان. در واقع گروه دوم دارای پول، بازیکنان و قهرمانان اخیر جام جهانی است. گروه اول حق رای دارد.

این معمولا نحوه شروع اتفاقات مهم در سیاست جهانی فوتبال است و نتیجه پایانی همیشه با توافق و مصالحه صورت می‌گیرد؛ در حالی که هر دو طرف کمی کوتاه می‌آیند، از این موضوع گلایه دارند اما راضی هستند. با این حال این بار تماشای این که چطور این دو طرف باید به سوی یکدیگر حرکت کنند بسیار دشوار به نظر می‌رسد.

اتحادیه باشگاه‌های اروپا بهتر از هر کسی می‌داند که ۲۴ ماه می‌تواند چقدر پر ماجرا باشد چرا که آنها اولین مجمع بزرگ خود پس از سپتامبر ۲۰۱۹ را این هفته در ژنو برگزار کردند.

گذر ماه‌ها چندان به سود این سازمان نبوده که کارش را با ۱۴ باشگاه بزرگ شروع کرد اما حالا گروهی است که نمایندگی ۲۴۷ باشگاه در سراسر قاره را بر عهده دارد. اول، بزرگترین پاندمی قرن رخ داد- بحرانی که باعث لغو مسابقات، تعویق رقابت‌ها و بسته شدن ورزشگاه شد و مجموع ضرر مالی بیش از سه میلیارد پوندی یا بیشتر را به همراه داشت.

و سپس شش ماه قبل اتفاقی رخ داد که از سوی ناصرالخلیفی، مدیر جدید این اتحادیه، کودتای نیمه شب از سوی ۱۲ عضو ارشد این سازمان توصیف شد: تلاش برای پایه‌ریزی سوپرلیگ در آوریل گذشته. اتفاقی شبیه به خیانت باعث نابودی این جمع شد اما شما نمی‌توانید از این موضوع مطمئن باشید اگر تجربه اول‌تان از شرایط آن، مجمع عمومی بیست و ششم بوده باشد.

این جلسه که در هتل پرزیدنت ویلسون، اقامتگاهی شیک در ساحل دریاچه جنوا، برگزار شد خیلی خوب پیش رفت. به خصومت‌ها پایان داده شد، اکثر خائنین بخشیده شدند، به کسانی که حاضر به عذرخواهی نبوده‌اند، اشاره‌ای نشد، جوایز اهدا شد، وعده غذایی خوشایندی صرف شد و برنامه‌هایی برای مقابله با اثرات ویروس کرونا و چگونگی حفظ ثبات باشگاه‌ها نیز مطرح شد. اما از همه مهم‌تر، همبستگی اتحادیه باشگاه‌های فوتبال برابر تهدید خارجی مشترک- بازی‌های ملی بیشتر- بار دیگر ضرب‌المثل قدیمی دشمن دشمن من دوست من است را ثابت کرد.

فران سوریانو، مدیر اجرایی منچسترسیتی، گفت:" هیچ جایی برای هیچ چیز نیست. هیچ فضایی نیست. بازیکنان نمی‌توانند بازی‌های بیشتری انجام دهند و شکی در این باره وجود ندارد."

الخلیفی، رییس پاری‌سن‌ژرمن، سعی کرد دیپلماتیک‌تر باشد و گفت:" ما می‌خواهیم با سایر افراد تصمیم‌گیرنده در ارتباط باشیم- تصمیم یک جانبه به هیچکس کمکی نخواهد کرد. بسیار واضح است که ما نیاز داریم با تمامی طرف‌ها برای تصمیم‌گیری درباره آینده فوتبال مشورت کنیم و آماده هستیم تا با آنها به گفتگو بنشینیم."

میشاییل گرلینگر، نایب رییس اتحادیه باشگاه‌های اروپا و مدیر امور حقوقی بایرن مونیخ، گفت:" ما تفاهم‌نامه متقابلی با فیفا داریم که روی تقویم مسابقات توافق کردیم- این توافق تا سال دیگر برقرار است. هنوز هیچ برنامه‌ای از سوی فیفا درباره این که برگزاری هر دو سال یک بار جام جهانی چطور خواهد بود، مطرح نشده است. در تقویم فعلی هیچ فضایی وجود ندارد، بنابراین اظهارنظر درباره چگونگی شرایط ممکن نیست. در حال حاضر برگزاری هر دو سال یک بار جام جهانی غیرممکن است."

آندرآ رادریتزانی، مدیر لیدزیونایتد، به توافقی بالقوه اشاره کرد – " من برگزاری بازی در هر چهار سال را دوست دارم اما می‌تواند بحثی برای سه ساله کردن این فاصله صورت بگیرد" – اما پس از آن با سایر همکارانش موافقت کرد که فیفا نتوانسته با آنها ارتباط برقرار کند. این مدیر ایتالیایی اضافه کرد:" ارتباط قطع شده است."

انجمن لیگ‌های جهانی که لیگ برتر، بوندس‌لیگا و لیگ فرانسه جز اعضایش هستند نیز چهارشنبه شب بیانیه‌ای منتشر کرد و مدعی شد که قویا با برگزاری دو سالانه جام جهانی مخالف است، چرا که باور دارد چنین اتفاقی ارزش‌های سنتی و تاریخی این مسابقات را که معنای زیادی برای هواداران و بازیکنان دارد، کاهش می‌دهد. در بخشی از این بیانیه آمده:" رهبری فیفا نمی‌تواند رقابتی استثنایی را به رویدادی پیش پا افتاده تبدیل کند تا به منافع کوتاه مدتش برسد." احسنت.

جزییات برنامه فیفا برای جام جهانی دوسالانه- و چگونگی سازگاری آن با جام ملت‌های اروپا، کوپا آمه‌ریکا و جام ملت‌های آسیا- در کنفرانس خبری روز پنجشنبه در قطر از سوی آرسن ونگر مطرح خواهد شد؛ جایی که او با گرانت، اوکوچا، اوون و سایر اعضای گروه مشاوره فنی جدیدش دیدار می‌کند. اما سرمربی سابق آرسنال هفته گذشته ایده کلی را در گفتگو با نشریه فرانسوی اکیپ مطرح کرد.

صحبت‌های زیادی درباره تضاد آشکار بین نظرات فعلی ونگر ۷۱ ساله درباره فوتبال ملی و آنچه در زمان هدایت آرسنال به آن باور داشت، مطرح شده بود اما صادقانه باید گفت که تفاوت به آن اندازه که از سوی برخی گفته شده بود نیز دیده نمی‌شود.

ونگر در نقش مربی آرسنال از این که هر ماه بازیکنانش را به واسطه حضور در اردوهای ملی از دست بدهد و فشاری که این اتفاق به واسطه پروازهای طولانی و انجام دیدارهای بیشتر روی دوش بازیکنانش می‌گذاشت، خسته شده بود. او دوست نداشت که مسابقات جام ملت‌های آفریقا مانع حضور بازیکنانش در اواسط فصل شود اما هرگز به صورت جدی به انتقاد از دیدارهای مهم ملی تا جایی که در مکان و به اندازه درست بود، دست نزد.

از نظر او این شرایط در دو بازه برگزاری مسابقات وجود دارد که اولی برگزاری مراحل انتخابی جام جهانی در اکتبر و دیگری برگزاری رقابت اصلی به مدت یک ماه در ماه ژوئن و جولای بدون وقفه دیگری در طول فصل، با دوره استراحت اجباری ۲۵ روزه برای هر بازیکن در هر تابستان و از نظر تعداد بازی‌ها با نسبت کلی ۸۰ به ۲۰ به سود باشگاه‌ها است.

او باور دارد که این شرایط می‌تواند به دست بیاید در صورتی که دیدارهای دوستانه و مسابقات بی‌اهمیتی مانند لیگ ملت‌ها حذف شود، مسابقات انتخابی ساده‌تر پیش برود و مسابقات مهم در این دو پنجره برگزار شود. در صورت انجام این کار می‌توانیم جام جهانی دوسالانه و جام ملت‌ها را در چرخه دو ساله متناوب بدون افزودن به بار کاری بازیکنان و همراه با کاهش سفرها و زمان دوری آنها از باشگاه‌ها برگزار کنیم. آنها شاید حتی بتوانند سه هفته در میامی یا میکونوس استراحت کنند.

اینفانتینو، رییس فیفا، به دلایل زیادی به این ایده علاقه دارد. اول این که درآمد سازمان او دو برابر می‌شود. فیفا در حال حاضر حدود چهار میلیارد پوند در چرخه چهار ساله دریافت می‌کند که تقریبا تمام این درآمد در سال جام جهانی به دست می‌آید. این موضوع باعث شده که کسری قابل توجهی در طول سه سال دیگر وجود داشته باشد. از سوی دیگر، یوفا حدود ۱۱ میلیارد پوند در طول همین بازه زمانی سود می‌کند چرا که مسابقات ملی پردرآمد چهار ساله خود را به همراه مسابقات باشگاهی جذاب و درآمدزای سالانه‌اش برگزار می‌کند.

برگزاری دوسالانه جام جهانی به معنای دو برابر شدن حمایت سیاسی دریافتی، دو برابر شدن روابط دوستانه با رهبران جهان و دو برابر شدن شانس دریافت جایزه صلح نوبل است. این اتفاق واقعا جذابیت کار برای رییس فیفا را دو برابر می‌کند.

حالا به راحتی می‌توان نگاهی بدبینانه به مسائل مطرح شده در بالا داشت و گفت که جام جهانی دوسالانه ایده بسیار خوبی برای فیفا و اینفانتینو به نظر می‌رسد اما برای سایر حاضرین در این ورزش چگونه است؟

پاسخ چنین سوالی این است که شرایط فعلی برای یوفا و باشگاه‌های پیشروی اروپا بسیار خوب است اما برای اکثریت ۲۱۱ عضور فیفا که به مسابقات جام جهانی یا حتی جام ملت‌های قاره خود راه پیدا نمی‌کنند و به کمک‌های فیفا برای تامین بودجه برنامه‌های توسعه‌ای در کشورشان نیاز دارند، چندان خوب نیست.

منظور اینفانتینو وقتی درباره رشد بازی و دادن شانس بیشتر به کشورها برای تجربه لذت حضور در جام جهانی صحبت می‌کند، همین است. او پیش از این تعداد تیم‌های حاضر در این تورنمنت را از ۳۲ تیم به ۴۸ تیم رسانده و حالا می‌خواهد تعداد برگزاری این رقابت را دو برابر کند. این برنامه او برای به روز کردن و بهبود بخشیدن به شرایط فعلی است.

آمارها خودشان گویای همه چیز هستند. تنها ۷۹ کشور در جام جهانی حضور داشته‌اند، از این بین ۲۱ تیم تنها یک بار در این مسابقات به میدان رفته‌اند و از ۲۱ رقابت برگزار شده از سال ۱۹۳۰ به بعد، ۳۸ تیم فقط در سه جام جهانی یا کمتر حاضر بوده‌اند.

کانادا، چین و اندونزی جز کشورهایی هستند که فقط در یک جام جهانی حضور داشته‌اند. ترکیه دیوانه فوتبال و سنگال جز کشورهایی هستند که دوبار در این مسابقات به میدان رفته‌اند و این در حالی است که مصر، غنا، ساحل عاج و آفریقای جنوبی فقط سه بار مجوز حضور در این رقابت‌ها را به دست آورده‌اند. هند تا به حال در جام جهانی حاضر نشده است.

چهارده کشور در بیش از نیمی از ۲۱ جام جهانی حضور داشته‌اند: آرژانتین، برزیل، مکزیک، اروگوئه و ۱۰ کشور اروپایی. اعضای یوفا ۱۲ قهرمانی از جمع ۲۱ قهرمانی را به خود اختصاص داده‌اند و تنها دو فینال جام جهانی بدون حضور تیمی از این قاره برگزار شده است- فینال ۱۹۳۰ در اروگوئه و فینال ۱۹۵۰ در برزیل. سه فینال از چهار فینال اخیر بین حریفان تمام اروپایی بوده است.

رده‌بندی فیفا نیز داستان مشابهی را روایت می‌کند. شش تیم از ۱۰ تیم اول و ۱۳ تیم از ۲۰ تیم اول اروپایی هستند. بهترین رتبه در بین تیم‌های آفریقایی به سنگال در رتبه ۲۱ اختصاص دارد و ژاپن بهترین تیم آسیایی در رده ۲۴ ایستاده است.

اگر سهمیه جام جهانی ۴۸ تیمی قرار باشد همین فردا بر اساس این رده‌بندی به تیم‌ها اختصاص پیدا کند، ۲۶ تیم اروپایی، هشت تیم آمریکای جنوبی، شش تیم آفریقایی، پنج تیم آسیایی و سه تیم از آمریکای شمالی و مرکزی در این مسابقات حاضر خواهند شد.

شرایط در بازی باشگاهی نیز به همین اندازه یک طرفه است. و شاید حتی بیشتر. تیم‌های اروپایی در ۱۳ دوره از ۱۷ دوره اخیر جام جهانی باشگاه‌ها قهرمان شده‌اند، تورتمنتی که تقریبا هیچ سودی برای فیفا ندارد. وقتی به این واقعیت توجه کنید که تنها یک باشگاه غیر اروپایی به نام فلامینگو تا به حال به فهرست ۲۰ باشگاه برتر دلویت از نظر درآمد سالانه راه پیدا کرده، دیگر زیاد از این موضوع تعجب نخواهید کرد. و این موضوع تنها یک بار در ۲۴ سال قبل رخ داده است.

وقتی اینطور به قضیه نگاه کنید، یافتن دلیل این که چرا ۱۶۶ کشور به طرح عربستان سعودی برای بررسی احتمال برگزاری دوسالانه جام جهانی در آخرین کنگره فیفا در ماه می رای مثبت داده‌اند، آسان است.

کنفدراسیون فوتبال آفریقا که در حال حاضر با شرایط خاص توسط فیفا اداره می‌شود، در ماه جولای از این هم پیش‌تر رفت و گفت که نیازی به بررسی بیشتر شرایط نمی‌بیند و این طرح رای مثبت ۵۴ عضو این کنفدراسیون را دارد.

و در آخر هفته بود که بنگلادش، مالدیو، نپال و سریلانکا- چهار کشوری که هنوز تجربه حضور در جام جهانی را نداشته و در حال حاضر در قعر رده‌بندی فیفا قرار دارند- نیز چهار رای مثبت خود را به این طرح اضافه کردند.

پس اروپای پیر بدجنس نمی‌تواند صرفا پاسخ منفی دهد، درست است؟ درست است؟

پاسخ صادقانه به چنین سوالی این است که کسی نمی‌داند چون فوتبال تا به حال چنین تقابل- به این پیچیدگی، بنیادین و همه جانبه- برای مدتی طولانی را تجربه نکرده است.

آیا ونگر درست می‌گوید که شش پنجره فعلی برای مسابقات ملی می‌تواند به دو پنجره بدون افزایش تعداد بیشتری بازی و وارد شدن استرس به سیستم در زمانی تبدیل شود که اتحادیه باشگاه‌های اروپا و یوفا در آستانه افزایش تعداد بازی‌های باشگاه‌های بین المللی هستند؟

فیفا متقاعد شده که هواداران و بازیکنان هنوز علاقه زیادی به فوتبال ملی دارند- و تورنمنت‌های این تابستان در اروپا و آمریکای جنوبی نشان داد که حق با آنهاست- اما آیا می‌خواهند که تعداد این بازی‌ها دو برابر شود؟ آیا کسی از آنها پرسیده است؟

آیا ما بیشتر زمان یک دهه قبل را به صحبت درباره این موضوع نپرداخته‌ایم که چطور تابستان نیم‌کره شمالی بهترین زمان برای برگزاری مهم‌ترین مسابقات در تمامی بخش‌های کره زمین نیست؟

آیا فیفا هنوز می‌خواهد به تغییرات اساسی در جام جهانی باشگاه‌ها ادامه دهد تا آن را به رقابتی با ارزش در حد رقابت کشور در برابر کشور تبدیل کند؟

ونگر به اکیپ گفت که فکر می‌کند نتیجه این طرح تا ماه دسامبر مشخص شده باشد اما اتلتیک متوجه شده که چنین موضعی نیازمند تغییر در اساسنامه فیفا- در اساسنامه فعلی آمده که جام‌های جهانی باید هر چهار سال برگزار شود- و کسب دو سوم رای اکثریت در مجمع است. پیشبرد چنین روندی تا کریسمس دشوار است.

و حتی اگر فیفا بتواند چارچوب کاری قانونی برای برگزاری جام جهانی دوسالانه را شکل دهد، آیا این موضوع واقعا چیزی را تغییر خواهد داد؟ آنها توانستند مخالفان اروپایی را برای دریافت تاییدیه قانونی برگزاری جام باشگاه‌های جهان ۲۴ تیمی در دو سال و نیم پیش کنار بزنند. حالا به نظر می‌رسد که فیفا قصد دارد این ایده را بدون این که حتی آزمایش کرده باشد، کنار بگذارد تا جام‌های جهانی بیشتری برگزار کند.

بعضی از افراد در ژنو به این موضوع فکر می‌کردند که شاید هدف واقعی این است که بالاخره تمامی سهم اتحادیه باشگاه‌های اروپا و یوفا در جام باشگاه‌های جهان با تعداد باشگاه‌های بیشتر گرفته شود چرا که چنین اتفاقی باعث افزایش درآمدهای فیفا می‌شود. اما همانطور که رییس یکی از باشگاه‌ها گفت:" با اینفانتینو واقعا کسی چه می‌داند؟"

نکته واضح این است که چنین تهدید بالقوه‌ای به باشگاه‌های پیشروی اروپایی و یوفا کمک کرده تا به تهدید قبلی غلبه کنند؛ تهدیدی که الخلیفی آنها را نه برگزارکننده مسابقات سوپرلیگ، بلکه به عنوان "افسانه‌نویس‌ها و شکست خورده‌ها" توصیف می‌کند که حاضر به دست کشیدن از این ایده نیستند.

همانطور که رییس پی‌اس‌جی گفت- هرچند ممکن است به موضوع دیگری اشاره داشته باشد- در هر بحران فرصت‌هایی وجود دارد.

تغییر در برنامه‌ها با اخراج ستاره بایرن

چرا ناگلزمان از اخراج پاوارد عصبانی شد؟

پیروزی ۱-۳ بایرن در برابر گروتر فورت به گفت جاشوا کیمیش «دستاورد چندان درخشانی » نبود. توماس مولر نیز معتقد است که آنها «گاهی بسیار کند» در زمین ظاهر شدند و مناطق زمین آنطور که باید توسط بازیکنان بایرن پر نشد.

هشتمین پیروزی در نهمین بازی فصل که هشتمین پیروزی متوالی نیز بوده و در واقع تنها یک تساوی ۱-۱ در ابتدای فصل برابر بروسیا مونشن گلادباخ به دست آمد و مولر باور دارد که « وقتی ۰-۳ از تیمی جلو هستید باعث می‌شود حس خوبی داشته باشید » چون « این رقابتی در بالاترین سطح است».

همین موضوع ما را به یولیان ناگلزمان می‌رساند که توانسته این نظم را به شکلی باورنکردنی در تیم جاری کند. این مربی ۳۴ ساله توانسته بهترین عملکرد را در هر بازی با توجه به ضرورت همان دیداراز بازیکنانش بگیرد.

این سرمربی جدید معمولا از بازی‌هایی مانند دیدار برابر گروتر فورت که موفق به کسب بیستمین پیروزی خانگی خود در تاریخ باشگاه برابر بوندسلیگا نشده به عنوان مسابقه تمرینی استفاده می‌کند. او در واقع از این دیدارها بهره می‌برد تا شرایط را برای مواقع ضروری شبیه‌سازی کند، برای مثال دیدارهای لیگ قهرمانان که می‌تواند بسیار جدی و مهم شود.

ناگلزمان می‌خواهد از سه مدافع میانی استفاده کند که در لایپزیش نیز بارها آن را تمرین کرده بود تا بتواند هر از گاهی آن را به کار بگیرد. برای مثال در دیدار برابر فورت این دایو اوپامکانو، نیکلاس زوله و لوکاس هرناندز بودند که این زنجیره سه نفره را تشکیل می‌دادند. بنجامین پاوارد در راست و آلفونسو دیویس نیز در چپ حضور داشتند و محدوده حرکتی آنها از محوطه جریمه خودی تا محوطه جریمه حریف بود.

اما شرایط مطابق دلخواه ناگلزمان پیش نرفت. بازیکن ۲۵ ساله در دقیقه ۴۸ با تکلی که روی پای حریف زد از زمین بازی اخراج شد. ناگلزمان پس از بازی گفت:« این تکل لایق دریافت کارت قرمز بود. شما لزوما نباید چنین رفتاری در این موقعیت‌ها داشت باشید.»

سرمربی تیم در ادامه اضافه کرد: «این اتفاق بسیار برای من آزاردهنده بود، خصوصا چون ما در جریدان جلسه تحلیل ویدیویی در بین دو نیمه صحنه‌ای را بررسی کرده بودیم که دقیقا مشابه همین موقعیت بود.»

حالا به نظر می‌رسد که پاوارد علاوه بر اخراج در این بازی، حداقل دو دیدار بعدی تیمش را نیز از دست بدهد. ناگلزمان گفت: «امیدوارم که او بیش از دو بازی محروم نشود.»

تا به حال محرومیت او از دو بازی برابر اینتراخت فرانکفورت و بازی پس از وقفه دیدارهای ملی در برابر لورکوزن قطعی است. نبود پاوارد کار را برای برنامه‌های ناگلزمان دشوار می‌کند: «این آزاردهنده

است که ما یک نیمه که می‌توانستیم در آن برنامه‌های اصلی خود را تمرین کنیم از دست دادیم.»

بنابراین باید تغییر سیستم دیگری به کار گرفته می‌شد که در واقع همان استفاده از دفاع چهار نفره با حضور زوله در دفاع راست بود. چنین اتفاقی باعث شد تا برنامه‌های ناگلزمان برای حضور در این بازی تماما اجرا نشود: هدف اول او تمرین استفاده از سه دفاع میانی در زمین بود و هدف بعدی این مربی برگزاری جلسات تمرینی بیشتر از حد معمول در دیدار برابر حریفی نسبتا آسان بود.

و به لطف اخراج پاوارد بود که این امر در نهایت میسر نشد. هرچند پاوارد تنها بازیکنی نبود که در این بازی کارت دریافت کرد چرا که ناگلزمان نیز در دقیقه ۶۴ پس از بحث با داور بازی، اولین کارت زرد دوران حضورش روی نیمکت بایرن مونیخ را دریافت کرد.

اخبار

آنسو فاتی؛ پسر برگزیده بارسلونا

آنسو فاتی آغازی درخشان و دیوانه‌وار پس از ۳۲۳ روز دوری در ترکیب بارسلونا داشت و موفق شد لحظاتی جادویی را در همان ابتدای کار رقم بزند. آرائوخو به همراه فاتی به سوی سکوها نوکمپ دوید و در حالی که او را مانند جواهری به هواداران روی سکوها نشان می‌داد گفت:« او پسر برگزیده است.»

آنسو پس از آن به سوی دکتر یوییس تیل دوید که در طول مصدومیت ۱۰ ماهه او همراهش بود و به طی کردن این روند کمک کرد.

آنسو در اولین بازگشت خود به ترکیب اصلی ۱۴ دقیقه رویایی را پشت سر گذاشت. او گلزنی کرد و موفق شد روی یک صحنه تک به تک با مورالس، او را وادار به انجام خطای پنالتی کند. من روی سکوها بودم و وقتی بازی به پایان رسید، او شور و هیجانش را با هواداران به اشتراک گذاشت.

مشخص بود که دلش برای حضور در زمین چمن تنگ شده است. به نظر می‌رسید که همین باعث شده که او نگرانی از اولین بازی خود با پیراهن شماره ۱۰ نداشته باشد. فاتی پس از بازی به خبرنگاران گفت:« من هیچ فشاری با پوشیدن این پیراهن ندارم. فشار اصلی روی من بازی کردن برای بارسلونا است.»

هرچند این اقدامی جسورانه بود اما چنان تحولی را در آنسو ایجاد کرده که می‌تواند او را به جایگاه پسر برگزیده برساند. باید به این نکته نیز توجه کرد که او فقط ۱۰ دقیقه زمان نیاز داشت تا پس از نزدیک به ۱۱ ماه مصدومیت بتواند برای بارسا گلزنی کند.

آنسو جوان‌ترین گلزن تاریخ بارسلونا (۱۶ سال و ۳۰۴ روز)، جوان‌ترین گلزن لیگ قهرمانان (۱۷ سال و ۴۰ روز) و جوان‌ترین بازیکن تیم ملی (۱۷ سال و ۳۱۱ روز) به حساب می‌آید.

«انگیزه من در برابر تردیدهاست» شعاری است که بارسا با همراهی یکی از حامیان مالی باشگاه برای بازگشت بازیکنی به زمین انتخاب کرده که قرار است آینده‌ساز تیمش باشد. آنسو از زمان حضورش در این تیم در ۱۶ سالگی رابطه خوبی با باشگاه برقرار کرده است. غیبت ستارگان، خداحافظی مسی و دوران بد آکادمی باشگاه باعث شده که این رابطه بیش از پیش ضروری به نظر برسد.

آنسو حالا نیاز دارد که تجربه بیشتری از حضور در زمین پیدا کند. اریک، یکی از کسانی که به خوبی او را می‌شناسد به او هشدار داد که « بازی‌هایی خواهد بود که او در آنها چندان درخشان نخواهد بود چرا که به مدتی طولانی از میادین دور بوده است».

شاید شما بتوانید از صبوری صحبت کنید اما آنسو عطش بیشتری دارد:« ما به دنبال قهرمانی در لیگ و لیگ قهرمانان هستیم. البته که همینطور است چون ما بارسا هستیم و باید بجنگیم.»

روز برای آنسو با صدا درآمدن سوت پایان بازی به اتمام نمی‌رسد. او باید کار ریکاوری را با دکتر تیل ادامه دهد. او عطش زیادی دارد، جادوی فراوانی در پاهایش جای داده و حالا زوج جدیدی را در کنارش می‌بیند. پسر برگزیده برگشته است.

با بازدیدهای بی سابقه؛

گل طارمی رکوردشکنی کرد/ پورتو بالاتر از یوونتوس، لیورپول و سیتی

گل زیبای مهدی طارمی در هفته هفتم لیگ فوتبال پرتغال رکورد بازدید شبکه‌های اجتماعی باشگاه پورتو را شکست.

مهدی طارمی در هفته هفتم لیگ فوتبال پرتغال با یک ضربه زیبا از میانه‌های زمین، توپ را از بالای سر دروازه بان حریف به گل تبدیل کرد. این گل بازتاب بسیار گسترده‌ای در دنیا بخصوص در کشورهای اروپایی و ایران داشت.

روزنامه «ojogo» امروز در گزارشی اعلام کرد که این گل مهدی طارمی رکورد بازدیدهای شبکه‌های اجتماعی پورتو را شکسته است؛ موفقیتی که پیش از این باشگاه پورتو تجربه نکرده بود.

این روزنامه با اشاره به مشارکت کاربران ایران و حضورشان در صفحات مجازی پورتو نوشت: «ویدئوی گل ۴۰ متری به تنهایی بیش از ۱ میلیون و ۳۰۰ هزار بازدید و بیش از ۲۶ هزار نظر فقط در اینستاگرام پورتو داشته است.»

به نوشته این روزنامه، تنها یک مطلب در فصل ۲۰-۲۰۱۹ در اینستاگرام پورتو منتشر شده که بیش از گل مهدی طارمی نظر مخاطبان را داشته است.

تعداد دنبال کنندگان اینستاگرام پورتو به ۱ میلیون و ۸۷۵ هزار و ۲۴۸ نفر رسیده است. طبق اعلام روزنامه پرتغالی ویدئوی گل طارمی ۲ میلیون و ۴ هزار و ۶۲ مرتبه بر صفحات موبایل ظاهر شده، ۳۶۸ هزار و ۲۲۳ هزار نفر آن‌را «لایک» کرده و ۲۶ هزار و ۴۸۶ نفر برای آن نظر نوشته‌اند.

«ojogo» مدعی شد پورتو از این نظر هفتمین باشگاه برتر در اروپا در همان روز بوده و بالاتر از باشگاه‌هایی نظر پاری‌سن‌ژرمن، لیورپول، منچسترسیتی، یوونتوس و اینترمیلان قرار گرفته است.

تراکتور یک بازیکن جدید دیگر خرید

تیم فوتبال تراکتور هافبک فصل گذشته نساجی مازندران را به خدمت گرفت.

شاهین ثاقبی هافبک ۲۸ ساله فصل گذشته نساجی مازندران که پیش از این نیز سابقه بازی در تیم تراکتور و همچنین سپاهان را داشته، به تراکتور پیوست.

ثاقبی بعد از ظهر امروز - دوشنبه ۵شهریور - با حضور در محل باشگاه و پس از مذاکره و توافق با جمشید نظمی، به جمع شاگردان فیروز کریمی ملحق شد.